

ĢIMENES

R O K A S G R Ā M A T A

ĢIMENES

R O K A S G R Ā M A T A

Izdevusi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitija, Jūta

© 1992, 1999, 2001, 2006 by Intellectual Reserve, Inc.
Visas tiesības saglabātas
Printed in Germany

Angļu val. teksta apstiprinājums: 2/06
Tulkojuma apstiprinājums: 2/06
Family Guidebook tulkojums
Latvian 31180 153

Saturs

„Ģimene— Vēstījums pasaulei“	iv
Ģimenes organizācija un mērķis	1
Evanģēlija mācīšana mājās	4
Ģimenes pienākumu pildīšana	12
Vadības apmācība	15
Dievkalpojumu noturēšana mājās (ģimenēm attālos apgabalos)	16
Priesterības priekšraksti un svētības	18
Baznīcas materiālu iegūšana un ģimenes vēstures pētīšanai nepieciešamās informācijas atrašana	26

„Ģimene— Vēstījums pasaulei“

1995. gadā Augstākais Prezidijs un Divpadsmiit apustuļu kvorums nāca klajā ar uzsaukumu „Ģimene— Vēstījums pasaulei.“ Šis uzsaukums ir paziņojums un mācību un pieredzes apstiprinājums, par ko pravieši ir atkārtoti ziņojuši visā Baznīcas pastāvēšanas vēsturē. Tajā ietvertie principi ir nozīmīgi katras ģimenes laimei un labklājībai. Ikvienam ģimenes loceklim ir rūpīgi jāiedziļinās šajā uzsaukumā un jādzīvo saskaņā ar tā ieteikumiem.

„Mēs, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Augstākais Prezidijs un Divpadsmiit Apustuļu Padome, svinīgi paziņojam, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir nolemta no Dieva un ģimenei ir būtiska loma Radītāja iecerē par Viņa bērnu mūžīgo likteni.

Visi cilvēki—vīrieši un sievietes— ir radīti pēc Dieva tēla un līdzības. Ikvienam ir debesu vecāku mīlēts gara dēls un meita, un tādēļ katrs ir apveltīts ar dievišķu dabu un likteni. Dzimums ir būtiska pazīme, kas noteic cilvēka identitāti un mērķi pirmslaicīgā, laicīgā un pēcnāves dzīvē.

Pirmslaicīgajā dzīvē gara dēli un meitas zināja un pielūdza Dievu kā savu Mūžīgo Tēvu un pieņēma Viņa ieceri, pēc kuras Viņa bērni varēja iegūt ķermeņi ar miesu un asinīm un zemes pieredzi, lai turpinātu pilnveidoties un beidzot īstenotu savu dievišķo likteni kā mūžīgās dzīves mantinieki. Dievišķā laimes iecere ļauj ģimenes attiecībām turpināties pēc mūsu nāves. Svētajos tempļos pieejamie svētie priekšraksti un derības dod cilvēkiem iespēju atgriezties pie Dieva un ģimenēm būt vienotām uz mūžību.

Pirmais bauslis, ko Dievs deva Ādamam un Ievai, attiecās uz viņu, kā vīra un sievas, spēju kļūt par vecākiem. Mēs atzīstam, ka Dieva dotais bauslis Saviem bērniem—vairoties un piepildīt zemi—ir spēkā. Turklāt mēs paziņojam, ka Dievs ir noteicis, ka svētām dzīvības radīšanas spējām ir jābūt vienīgi starp likumīgi laulātu vīru un sievu.

Mēs atzīstam, ka dzīvības rašanās uz zemes ir Dieva vadīta. Mēs apliecinām dzīvības svētumu un tās nozīmi Dieva mūžīgajā iecerē.

Vīram un sievietai ir svēts pienākums mīlēt vienu otru, savus bērnus un rūpēties par viņiem. „Bērni ir Tā Kunga dāvana“ (Psalmi 127:3). Vecāku svēts pienākums ir audzināt savus bērnus mīlestībā un taisnīgumā, rūpēties par viņu materiālajām un garīgajām vajadzībām, mācīt bērniem citam citu mīlēt un kalpot, pildīt Dieva baušļus un būt labiem pilsoņiem, kas ievēro savas valsts likumus, lai kur viņi dzīvotu. Vīri un sievietes, mātes un tēvi būs Dieva tiesas priekšā atbildīgi par šo pienākumu pildīšanu.

Ģimene ir nolemta no Dieva. Laulība starp vīrieti un sievieti ir būtiska Viņa

mūžīgās ieceres daļa. Bērniem ir jādzimst laulībā, un tie jāaudzina tēvam un mātei, kuri atzīst un pilda laulības solījumus. Laime ģimenes dzīvē ir vislabāk sasniedzama, kad tā balstās uz Tā Kunga Jēzus Kristus mācībām. Veiksmīgas laulības un ģimenes tiek nodibinātas un saglabātas, ja tās balstās uz tādiem principiem kā ticība, lūgšana, grēku nožēlošana, piedošana, cieņa, mīlestība, līdzjūtība, darbs un veselīga atpūta. Saskaņā ar Dieva ieceri tēviem ir jāvada ģimene ar mīlestību un taisnīgumu, un viņu pienākums ir rūpēties par dzīves vajadzību apmierināšanu un savas ģimenes aizsardzību. Mātes galvenokārt ir atbildīgas par savu bērnu audzināšanu. Pildot šos svētos pienākumus, tēviem un mātēm ir pienākums, lai viņi kā līdzvērtīgi partneri palīdzētu viens otram. Nespēja, nāve vai citi

apstākļi var radīt nepieciešamību apmainīties šo pienākumu veikšanā. Vajadzības gadījumā ģimenei jāsaņem citu radnieku palīdzība.

Mēs brīdinām, ka personas, kuras pārkāpj šķīstības derības, slikti izturas pret dzīvesbiedru vai bērnu, vai arī nepilda ģimenes aprūpes pienākumus, kādu dienu būs atbildīgas Dieva priekšā. Turklāt mēs brīdinām, ka ģimenes sairšana atnesīs cilvēkiem, sabiedrībām un tautām nelaiemes, kādas pareģoja senie un mūsdienu pravieši.

Mēs griežamies ar aicinājumu pie atbildīgiem pilsoņiem un valdību amatpersonām visā pasaulē radīt apstākļus un rosināt cilvēkus saglabāt un stiprināt ģimeni kā sabiedrības pamatvienību." (*Ensign*, 1995. g. nov., 102).

Ģimenes organizācija un mērķis

Organizācija

Laika ritumā un mūžībā ģimene ir svēta Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pamatvienība un ir sabiedrības vissvarīgākā šūniņa. Dievs ir iedibinājis ģimeni, lai sniegtu Saviem bērniem laimi, ļaujot viņiem apgūt

pareizus tikumus un sagatavoties mūžīgai dzīvošanai mīlošā gaisotnē.

Mājas ir vislabākā vieta, kur apgūt, mācīties un īstenot dzīvē evaņģēlija principus. Tā ir vieta, kur cilvēks iemācās apieties ar ēdienu, apgērbu, pajumti un apgūt citas dzīvei nepieciešamas prasmes. Tēvam un mātei kā līdzvērtīgiem partneriem ir jāpalīdz ikvienam ģimenes loceklim:

- Tiekties pēc patiesības un pilnveidot ticību Dievam.
- Nožēlot grēkus, kristīties grēku atlaišanai, kļūt par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli un saņemt Svēto Garu.

- Pildīt Dieva baušļus, cītīgi studēt Svētos Rakstus, ik dienu individuāli lūgt un kalpot citiem.
- Sludināt evaņģēliju citiem.
- Saņemt endaumentu un tikt laulātam uz mūžību tempļi ar cienīgu partneri, izveidot laimīgas mājas savai ģimenei un atbalstīt ģimeni, dāvājot tai mīlestību un ziedojoties tai.

- Meklēt informāciju par mirušajiem senčiem un veikt tempļa priekšrakstus par tiem.

- Sagādāt pārtiku, kas nepieciešama garīgās, sociālās, fiziskās un emocionālās veselības nodrošināšanai.

Tēvs ir ģimenes galva un ir atbildīgs par to, lai mācītu bērnus un gādātu savai ģimenei dzīvei nepieciešamo.

Cienīgs un prasībām atbilstošs tēvs Baznīcā var saņemt priesterību, kas ir spēks un pilnvaras rīkoties Dieva Vārdā. Ar šo spēku un pilnvarām tēvs kļūst par savas ģimenes priesterības vadītāju. Viņš vada savu ģimeni tā, lai tā sagatavotos atgriezties pie mūsu Debesu Tēva. Sieva ir viņa visnozīmīgākais sabiedrotais, partneris un padomnieks. Vīram un sievai jāapsprīž visi jautājumi, kam ir sakars ar ģimeni un mājām.

Tēvam jā rūpējas par ģimenes garīgajām vajadzībām. Viņam jāraugās, lai ģimenes locekļiem tiktu mācīts Jēzus Kristus evaņģēlijs, un jādara viss iespējama, lai mudinātu tos un palīdzētu tiem pildīt Tā Kunga baušļus.

Tēvs—priesterības nesējs var svētīt savus ģimenes locekļus un gādāt par viņu garīgajām vajadzībām. Ar atbilstošajām priesterības pilnvarām un *sava priesterības vadītāja pilnvarots* tēvs var:

1. Dot vārdu un svētību bērniem.
2. Kristīt bērnus (un citus).
3. Konfirmēt bērnus (un citus), kas ir Baznīcas locekļi, un piešķirt tiem Svēto Garu.
4. Piešķirt saviem dēliem (un citiem) priesterību un ordinēt viņus priesterības amatos.
5. Svētīt un pasniegt Svēto Vakarēdienu.
6. Iesvētīt kapus.

Bez sava priesterības vadītāja pilnvarojuma tēvs, kas ir Melhisedeka priesterības nesējs, var iesvētīt eļļu un svētīt savus ģimenes locekļus un citus, kad tie ir slimi, un dot tiem īpašu svētību, ja rodas tāda nepieciešamība. (Skat. šīs rokasgrāmatas 18–25 lpp., kur sniegti norādījumi par priesterības priekšrakstu veikšanu un svētību sniegšanu.)

Tēva pienākums ir sekot, lai viņa ģimene aktīvi iesaistītos trīs atbildību pildīšanā:

1. Individuāli un kā ģimene veiktu garīgo un laicīgo sagatavošanos.
2. Sludinātu evaņģēliju.
3. Pētītu ģimenes vēsturi un veiktu tempļa priekšrakstus par dzīvajiem un mirušajiem.

Mātei ir līdzvērtīga sava vīra partnere un padomdevēja. Viņa palīdz tam mācīt saviem bērniem Dieva likumus. Ja mājās nav tēva, ģimenes galva ir māte.

Tēvam un mātei ir jābūt kopīgam mērķim. Viņu uzdevums ir sagatavot visus ģimenes locekļus atgriezties pie mūsu Debesu Tēva. Viņiem jābūt vienotiem šī mērķa sasniegšanā. Tas Kungs ir nodibinājis Baznīcu, lai palīdzētu tēviem un mātēm mācīt un rūpēties par savu ģimeni.

Kad ģimenē ienāk bērni, vecākiem tie ir jāmīl, jāmača tiem evaņģēlija patiesības un jāsniedz tikumīgas dzīves paraugs. Bērniem ir jāmačās un jāpilda Dieva baušļi. Viņiem ir jāgodā un jāklausa savi vecāki.

Baznīcas spēks balstās uz ģimenēm un indivīdiem, kas dzīvo saskaņā ar Jēzus Kristus evaņģēliju. Pakāpe, kādā ģimene izbauda evaņģēlija svētības, ir lielā mērā atkarīga no tā, kā tēvs un māte izprot un pilda savus vecāku pamatpienākumus. Baznīca nekad neizvirza tēviem un mātēm programmas vai uzdevumus, kas viņus nomāktu, laupītu tiem drosmi vai mudinātu izturēties nevērīgi pret saviem pamatpienākumiem.

Mērķis

Tā kā mūsu Debesu Tēvs mūs mīl, Viņš vēlas, lai mēs kļūstam tikpat cildeni kā Viņš. Lai mums palīdzētu, Viņš ir devis uz dievišķajiem patiesības likumiem balstītu ieceri, kurai mums jāseko. Tie, kuri zina par šo ieceri un uzticīgi seko tai, kādu dienu var kļūt līdzīgi mūsu Tēvam debesīs un baudīt tādu pašu dzīvi, kādu dzīvo Viņš.

Šajā iecērē mums ir paredzēts no debesīm doties uz zemi. Te mēs iegūstam miesīgu ķermeņi, balstoties uz pieredzi mācāmiešiem, un pierādām, ka esam cienīgi atkal dzīvot Dieva tuvumā. Brīvrātīgi izvēloties pildīt Viņa likumus, mēs pierādām savu cieņīgumu. (Skat. Ābrahāma gr. 3:23–25; 2. Nefija gr. 2:27).

Lai palīdzētu mums sagatavoties dzīvot kopā ar Viņu, mūsu Debesu Tēvs ir sadalījis mūs ģimenēs. Caur svētiem priekšrakstiem un derībām mūsu ģimenes var tikt saistītas uz mūžību.

Evaņģēlija mācīšana mājās

Bērnu mācīšana ar laipnību un mīlestību

Tas Kungs vecākiem ir pavēlējis mācīt saviem bērniem evaņģēliju. Viņš sacīja:

„Cik daudz vecākiem ir bērni Ciānā vai jebkurā no tās stabiem, kas ir izveidoti, kuri nemāca tiem saprast grēku nožēlošanas, ticības Kristum, dzīvā Dieva Dēlam, un kristīšanas un Svētā Gara dāvanas ar roku uzlikšanas mācību, kad tie ir astoņus gadus veci, grēks būs uz vecāku galvām.

Jo tas būs likums Ciānas iedzīvotājiem vai jebkurā no tās stabiem, kas ir izveidoti.

Un viņu bērniem ir jātop kristītiem savu grēku piedošanai, kad tie ir

astoņus gadus veci, un jāsaņem roku uzlikšana.

Un viņiem arī ir jāmaņa saviem bērniem lūgt un staigāt taisnīgi Tā Kunga priekšā” (M&D 68:25–28).

Vecākiem vajag mācīt ar laipnību un mīlestību, atceroties apustuļa Pāvila padomu: „Audzināt un pamācaīt tos [savus bērnus] būt paklausīgiem Tam Kungam” (Efeziešiem 6:4).

Svēto Rakstu lasīšana ģimenē

Mēs varam kļūt līdzīgi mūsu Debesu Tēvam un baudīt tādu pašu dzīvi, kādu dzīvo Viņš, vienīgi pildot likumus, uz kuriem šī svētība balstās (skat. M&D 130:20—21). Pirms mēs sākam dzīvot saskaņā ar šiem likumiem,

mums jānoskaidro, kādi tie ir. Cilvēku nav iespējams glābt, ja viņš dzīvo neziņā (M&D 131:6).

Jēzus Kristus ir mūsu vadītājs un likumdevējs. Viņš zina, kāds ceļš mums ejams un kādi likumi jāievēro, un Viņš ir aicinājis ikvienu no mums sekot Viņam. Viņš sacīja: „Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani“ (Jāņa ev. 14:6). Lai kļūtu tādi kā mūsu Debesu Tēvs un atgrieztos pie Viņa, mums ir jāapgūst Jēzus mācības un jādzīvo saskaņā ar tām. Mums ir doti Svētie Raksti, kas palīdz uzzināt par Jēzus Kristus dzīvi, mācībām un baušļiem.

Baznīca par Svētajiem Rakstiem atzīst četras grāmatas: Bībeli, Mormona Grāmatu, Mācību un Derības un Dārgo Pērli. Tajās izskaidroti evaņģēlija likumi un doti standarti, ar kuriem mēs varam salīdzināt savas domas, rīcību un mācības. Tie palīdz mums iegūt zināšanas par Jēzus Kristus dzīvi un mācībām un vēsta par cilvēkiem, kas ticēja Dievam un pildīja Viņa baušļus.

Jēzus ir mācījis mums meklēt un pētīt Svētos Rakstus (skat. Jāņa ev. 5:39; 3. Nefija 23:1; M&D 88:118).

Ģimenē regulāri jālasa Svētie Raksti, lai apgūtu Tā Kunga mācības un sekotu tām. Vecākiem katru dienu noteiktā laikā jāpulcina ģimenes locekļi, lai kopā lasītu un pārrunātu Svētos Rakstus. Katram ģimenes loceklim, kas prot lasīt, ir jādod iespēja izlasīt kādu Svēto Rakstu fragmentu.

Pirms Svēto Rakstu lasīšanas kāds no ģimenes locekļiem var noskaidrot lūgšanu un lūgt Debesu Tēvu svētīt ikvienu, lai labāk izprastu lasīto un gūtu tam apliecinājumu. Ģimene var noskaidrot ģimenes lūgšanu arī pēc Svēto Rakstu lasīšanas.

Lasot un pārdomājot Svētos Rakstus, ģimenes arvien vairāk vēlēšies līdzināties Pestītājam un radīs lielāku laimi un mieru savā dzīvē.

Individuālās un ģimenes lūgšanas

Ikvienam no mums ir jāiemācās caur lūgšanām sarunāties ar mūsu Tēvu Debesīs. Viņš mīl mūs un vēlas, lai mēs ar Viņu sarunājamies. Viņš vēlas, lai mēs pateiktos Viņam par saņemtajām svētībām un lai mēs lūgtu Viņam palīdzību un vadību. Viņš palīdzēs, ja mēs Viņu lūgsim. Vairumā gadījumu lūgšanas tiek skaitītas ar noliektu galvu un aizvērtām acīm, tupot uz ceļiem, sēžot vai stāvot.

Skaitot lūgšanas, mums jāatceras četri svarīgi principi:

1. Mēs uzsākam lūgšanu ar uzrunu mūsu Tēvam Debesīs: „Mūsu Tēvs Debesīs...“

2. Mēs pateicamies mūsu Tēvam Debesīs par visu, ko Viņš devis: „Mēs pateicamies Tev...”
3. Mēs lūdzam Viņam nepieciešamo palīdzību: „Mēs lūdzam Tevi...”
4. Mēs nobeidzam savu lūgšanu Pestītāja Vārdā: „Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.”

Ne vienmēr mūsu lūgšanai jāsastāv no visiem četriem minētajiem posmiem, bet, zinot tos, mums būs vieglāk iemācīties skaitīt lūgšanu. Mums vienmēr būtu jāsāk un jābeidz lūgšana ar pirmo un pēdējo posmu, vidusdaļa būs atkarīga no tā, ko mēs uzskatīsim par svarīgu. Reizēm var būt vēlēšanās lielāko lūgšanas daļu vēlēt, lai pateiktos mūsu Debesu Tēvam. Citreiz lielāko daļu lūgšanas var izmantot, lai lūgtu Viņa palīdzību.

Individuālās lūgšanas

Vismaz reizi katru rītu un vakaru ikvienam vajadzētu noskaitīt lūgšanas vienatnē. Vecākiem jāiemāca bērniem

skaitīt individuālās lūgšanas, tiklīdz viņi prot runāt. Vecāki var iemācīt bērniem, kā jālūdz Dievs, nometoties kopā ar viņiem uz ceļiem un liekot viņiem atkārtot katru lūgšanas teikumu. Drīz vien bērni paši spēš noskaitīt lūgšanu.

Ģimenes lūgšanas

Katrā ģimenē ik dienu būtu jānoskaita ģimenes lūgšana. Visa ģimene nometas uz ceļiem, un ģimenes galva skaita lūgšanu pats vai aicina to izdarīt kādu no ģimenes locekļiem. Ikvienam vajadzētu dot iespēju regulāri skaitīt šo lūgšanu. Mazi bērni var darīt to pēc kārtas, vecākiem piepalīdzot. Ģimenes lūgšanu laiks ir ļoti piemērots, lai iemācītu bērniem, kā lūgt un tādus principus, kā ticība Dievam, pazemība un milestība.

Īpašas lūgšanas

Vecākiem ir jāstāsta saviem bērniem, ka Dievs ir gatavs uz klausīt viņu

lūgšanas vienmēr. Papildus ikdienas individuālajām un ģimenes lūgšanām viņi var lūgt katrreiz, kad ir nepieciešama īpaša palīdzība vai kad viņi vēlas par kaut ko pateikties.

Ēdiena svētīšana

Vecākiem ir jārūpējas, lai ikviens ģimenes loceklis iemācītos pateikties Dievam par ēdienu un lūgt Viņu svētīt to pirms ēšanas. Ikvienam, ieskaitot mazus bērnus, ir jādod iespēja noskaidrot ēdiena svētīšanas lūgšanu. Ēdiena svētīšanas lūgšana palīdz vecākiem un bērniem iemācīties pateikties mūsu Debesu Tēvam.

Ģimenes mājvakars

Ģimenes mājvakars attiecas uz visiem, ieskaitot jaunlaulātos, tēvus un mātes ar bērniem, vecākus, kuriem mājās nav bērnu, neprecētos pieaugušos mājvakaru grupās un tos, kas dzīvo vieni vai ar istabas biedriem. Jebkurā gadījumā ģimenes mājvakaru noturēšana ikvienam nesīs tikai svētību. Baznīca nerīko pasākumus pirmdienu vakaros, lai ģimene varētu kopā noturēt ģimenes mājvakaru.

Augstākais Prezidijs paziņoja: „Mēs apsolum jums lielu svētību, ja jūs sekosit Tā Kunga padomam un regulāri noturēsiet ģimenes mājvakarus. Mēs nemitīgi lūdzam, lai Baznīcai piederošie vecāki uzņemtos atbildību mācīt bērniem evaņģēlija principus un dzīvošanu saskaņā ar tiem. Lai Dievs apveltī jūs ar dedzību šī svarīgā pienākuma pildīšanā” („Augstākā Prezidija vēstījums,” *Family Home Evening Resource Book* [1983], iv).

Būdams ģimenes patriarhs, ģimenes mājvakarā prezidē tēvs. Ja tēva nav klāt, prezidē māte. Vecāki vada vai nozīmē kādu no ģimenes locekļiem vadīt kārtējo mājvakaru. Viņi māca apgūstamo vielu vai deleģē šo uzdevumu bērniem, kas ir pietiekami veci, lai tiktu galā ar šo uzdevumu. Šajā pasākumā jādod iespēja piedalīties ikvienam, kas ir sasniedzis atbilstošu vecumu. Mazākie bērni var palīdzēt, piemēram, uzsākot dziesmu, citējot Svētos Rakstus, atbildot uz jautājumiem, rādot ilustrācijas, pasniedzot cienastu un skaitot lūgšanas.

Ģimenes mājvakara ieteicamais plānojums:

- Ievada dziesma (dzied ģimene)
- Ievada lūgšana (skaita kāds no ģimenes locekļiem)
- Dzejoļa vai Svēto Rakstu lasīšana (lasa kāds no ģimenes locekļiem)
- Nodarbība (vada tēvs, māte vai kāds no vecākajiem bērniem)
- Pasākums (vada kāds no ģimenes locekļiem, piedalās visa ģimene)
- Noslēguma dziesma (izpilda visa ģimene)
- Noslēguma lūgšana (skaita kāds no ģimenes locekļiem)
- Cienasta pasniegšana

Ģimene savus mājvakarus var novadīt dažādi. Ģimenes mājvakaru var veidot jebkurš pasākums, kas pulcē kopā ģimeni, stiprina ģimenes locekļu savstarpējo mīlestību, palīdz tiem tuvināties Debesu Tēvam un mudina dzīvot tikumīgi. Šādi pasākumi var būt Svēto Rakstu lasīšana, evaņģēlija pārrunas, liecību apspriešana, palīdzības pasākumu veikšana, kopīga dziedāšana, izbraukums zaļumos, ģimenes rotaļas un došanās pārgājienā. Visu ģimenes mājvakaru obligātā sastāvdaļa ir lūgšana.

Ģimenes mājvakaru nodarbības var veidot, par pamatu izmantojot Svētos Rakstus, Pēdējo Dienu praviešu izteikumus, īpaši vispārējo konferenču uzrunas, un personīgo pieredzi un liecības. Daudzas nodarbības būtu jāvelta Glābēja dzimšanas, dzīves, mācību un pasaules Grēku Izpirkšanas tēmai. Apcerējumi un cita informācija par

tēmām, kas varētu tikt iekļautas ģimenes mājvakaru nodarbībās, ir atrodamas grāmatās *Evaņģēlija principi*, *Evaņģēlija pamati*, *Uzticīgi ticībai*, *Jaunatnes morāles stiprināšanai* un *Baznīcas žurnālos*.

Ģimenes mājvakaru pārrunām ieteicamās tēmas:

- Pestīšanas iecere
- Jēzus dzīve un mācības
- Grēku nožēlošana
- Lūgšana
- Gavēšana
- Gudrības Vārds
- Tā Kunga tikumības normas
- Svētā Vakarēdiena nozīme
- Desmitā tiesa
- Pateicība
- Godīgums
- Godbijība pret Dievu un cieņa pret Viņa radību
- Gatavošanās kristīšanai, ordinēšanai priesterībā un laulībām
- Sagatavošanās ieiešanai templī
- Svēto Rakstu lasīšana
- Sabata dienas svēta ievērošana
- Piedošana citiem
- Liecības saņemšana un dalīšanās tajā
- Dalīšanās evaņģēlijā ar citiem
- Datu vākšana par ģimenes vēsturi
- Izpratne par nāvi un samierināšanās ar to

- Ģimenes problēmu risināšana
- Ģimenes finanšu pārzināšana
- Piedalīšanās mājas darbu veikšanā
- Mīlestība uz mūziku

Svētki un īpaši notikumi

Svētki un īpaši notikumi, piemēram, Ziemassvētki, Lieldienas, priesterības atjaunošanas gadadiena, konferenču norise, ģimenes locekļu došanās kalpot misijā vai ģimenes locekļu piedzimšana, kristīšana vai ordinēšana ir lieliska iespēja, lai mācītu evaņģēlija patiesības.

Desmitā tiesa un ziedojumi

Tas Kungs ir pavēlējis Saviem ļaudīm pildīt desmitās tiesas likumu un būt apsolīto svētību cienīgiem (skat. Maleahija gr. 3:8–11).

Ļoti piemēroti brīži, kad vecāki var mācīt par desmitās tiesas likumu un ziedojumiem, ir reizes, kad viņi veic šos maksājumus. Vecāku rīcība atstāj uz bērniem lielu ietekmi. Bērniem, kas saņem kabatas naudu, ir no tās jāmaksā desmitā tiesa. Katram bēr-

nam ir jābūt trim naudas krātuvītēm: viena—desmitai tiesai, otra—misijai un trešā—tēriņiem. Katrreiz, kad bērnam tiek iedota nauda, viņam jāiemācās, ka vispirms desmit procenti no summas jāieliek desmitās tiesas krātuvītē, tad neliela daļa jāieliek misijas fondā un atlikums—tēriņiem paredzētajā krātuvītē.

Kad bērni sāk maksāt desmito tiesu, vecākiem jāiemāca viņus aizpildīt desmitās tiesas kvīti, ielikt to aploksnē ar naudu un nodot vai nosūtīt to pa pastu attiecīgajam bīskapijas vai draudzes prezidija loceklim. Ģimēnēm, kas dzīvo attālā apgabalā, jānodod desmitā tiesa īpaši nozīmētam priesterības vadītājam.

Sarunas ēdienreizēs

Ēdienreizes ir piemērots brīdis sarunām par evaņģēliju. Mazajiem bērniem patīk uzdot jautājumus un atbildēt uz jautājumiem, kas saistīti ar evaņģēliju. Ja viņi nezina atbildes uz šiem jautājumiem, tēvs vai māte var īsi atbildēt un mācīt viņiem evaņģēliju. Ne katra ēdienreize būtu jāizmanto sarunām par evaņģēliju, tomēr divas vai trīs reizes nedēļā šādas sarunas sekmētu labāku evaņģēlija apguvi ģimenē.

Lasīšana pirms gulētiešanas

Tā kā vairumam bērnu patīk klausīties dažādus nostāstus pirms gulētiešanas, tad šis varētu būt ļoti piemērots brīdis, kad mācīt viņiem evaņģēliju, lasot priekšā Svētos Rakstus, Baznīcas publikācijas vai stāstot pašu piedzīvotus notikumus. Stāsti par godīgumu,

laipnību un dalīšanos ar citiem iemāca svarīgus evaņģēlija principus.

Kopīgs darbs

Daudzas iespējas mācīt evaņģēliju rodas, kopīgi veicot mājas darbus. Piemēram, tīrot māju vai pagalmu vai strādājot dārzā, vecākiem jāizmanto izdevība runāt par evaņģēliju. Bērni bieži vien uzdod jautājumus. Vecākiem jāatrod laiks, lai dotu vienkāršas atbildes. Tādi izteikumi, kā „Tu esi čakls strādnieks. Debesu Tēvs noteikti lepojas ar tevi” vai „Paskaties, cik brīnišķīgus mākoņus ir radījis Debesu Tēvs” rada bērnos pateicības sajūtu pret mūsu Debesu Tēvu un pārliecību, ka Viņš patiesi eksistē.

Ģimenes apspriedes

Vecāki var sapulcināt ģimenes locekļus uz ģimenes apspriedi. Šīs apspriedes var izmantot, lai noteiktu ģimenes mērķus, risinātu ģimenes problēmas, pārrunātu finansiālo situāciju, apspriestu plānus, atbalstītu un stiprinātu cits citu, liecinātu un lūgtu

viens par otru. Apspriedi var noturēt, kad vien rodas tāda vajadzība. Vecākiem var rasties vēlēšanās noturēt ģimenes apspriedi katru svētdienu vai ģimenes mājvakaru laikā. Lai ģimenes apspriedes noritētu sekmi, ļoti svarīgi ir cienīt citu uzskatus un jūtas.

Individuālās pārrunas

Daudzi vecāki atzīst, ka regulāras individuālās pārrunas ar katru bērnu palīdz tiem tuvināties saviem bērniem, iedrošināt tos un mācīt tiem evaņģēliju. Šādas pārrunas var būt formāli vai neformāli organizētas un tās var notikt bieži.

Vecākiem būtu jāizrāda sava mīlestība pret bērnu un ticība viņam, un jādod bērnam iespēja izteikt savu viedokli par jebkuru tēmu, problēmu vai piedzīvojumu. Vecāku pienākums ir uzmanīgi uz klausīt bērnu un nopietni uztvert viņa problēmas un uzskatus. Vecāki kopā ar bērnu var noskaitīt lūgšanu. Problēmas, kas parādījušās pārrunas laikā un kurās ir iesaistīti citi ģimenes locekļi, var tikt atrisinātas nākamajā ģimenes mājvakarā.

Ģimenes pasākumi

Vecākiem bieži būtu jāplāno pasākumi, kuros kopīgi darbotos visa ģimene. Izbraukumi zaļumos, izbraukumi dabā ar nakšņošanu teltīs, ģimenes izplānotie pasākumi, mājas un pagalma sakopšana, peldēšana, pārgājieni, vērtīgu filmu noskatīšanās un citas izklaides ir tikai daži no pasākumiem, kuros var piedalīties visa ģimene.

Ģimēnē, kas piedalās kopīgos pasākumos, valda lielāka saskaņa un mīlestība. Bērni labprātāk klausā savus vecākus un ievēro viņu padomus, ja jūtas tiem tuvāki. Vecāki daudz efektīvāk spēj iemācīt viņiem evaņģēliju.

Ģimenes pienākumu pildīšana

Tā Kunga Baznīcas sūtība ir palīdzēt visiem nākt pie Kristus. Ģimenes var sekmīgāk pildīt šo sūtību, ja tās locekļi:

1. Rūpējas par savām, kā arī citu garīgajām un materiālajām vajadzībām.
2. Dalās evaņģēlija mācībās ar citiem.
3. Rūpējas, lai ģimenes locekļi veiktu tempļa priekšrakstus un palīdzētu nodrošināt ar šīm svētībām savus mirušos senčus.

Garīgās un materiālās vajadzības

Garīgās vajadzības

Šīs rokasgrāmatas iepriekšējā nodaļā „Evaņģēlija mācīšana mājās” sniegta

informācija par to, kā ģimenes var nodrošināt savas garīgās vajadzības.

Materiālās vajadzības

Ģimēnēm ir jāklūst pašpalāvīgām, lai tās varētu nodrošināt savas materiālās vajadzības un palīdzēt citiem. Lai kļūtu pašpalāvīgi, ģimenes locekļiem ir jājūt vēlēšanās strādāt. Darbs prasa fizisku, garīgu un prāta piepūli. Tas ir panākumu, laimes, pašcieņas un labklājības avots. Vecākiem jācenšas kļūt pašpalāvīgiem un jāmaca tādiem būt arī bērniem. Iegūtā pašpalāvība noderēs, lai palīdzētu trūcumā nonākušajiem.

Tēvu pienākums ir sagādāt dzīvei nepieciešamo un aizsargāt savu ģimeni. Mātēm galvenais uzdevums

ir audzināt savus bērnus. Vecāki rūpējas, lai ģimene dzīvotu tīrā mājā, lai tai būtu veselīgs ēdiens un apģērbs, lai būtu pieejama medicīniskā aprūpe, zobārsta pakalpojumi, izglītība, padoms, kā rīkoties ar naudu un, ja iespējams, apmācība, kā pašiem izaudzēt pārtiku. Vecākiem ir jāmāca bērniem pagatavot ēdienu un uzglabāt to vēlākai lietošanai.

Vecākiem ir jābūt vēlmei čakli strādāt, lai nodrošinātu šīs materiālās vajadzības. Viņi nedrīkst pielaut, ka viņu bērni būtu izsalkuši vai pienācīgi neapģērbti. (Skat. Mosijas gr. 4:14.) Vecākiem jāplāno un jābūt gataviem nodrošināt ģimenes vajadzības slimības, nelaimes, bezdarba vai citu nelabvēlīgu apstākļu gadījumos. Ja tēvs ir nonācis grūtībās un nespēj nodrošināt savas ģimenes materiālās vajadzības un ja citi ģimenes locekļi nespēj viņam palīdzēt, viņš var lūgt palīdzību ar priesterības vadītāju starpniecību.

Bērni var palīdzēt nodrošināt savas ģimenes materiālās vajadzības, palīdzot saviem vecākiem darbā, labi mācoties skolā, rūpējoties par savu apģērbu un citiem piederumiem, uzturot sevi tīru un kārtīgu un rūpējoties par savu veselību.

Ģimenes locekļiem jāuzlabo prasme lasīt, rakstīt un veikt aritmētiskās darbības, kā arī jāizmanto katra iespēja papildināt savas zināšanas un prasmes. Viņiem ir jāpilda Gudrības Vārds un jālieto veselīgs uzturs. Ja iespējams, ģimenei jāveido gadam nepieciešamie dzīvības uzturēšanai

vajadzīgo pamatproduktu uzkrājumi vai tik daudz, cik iespējams. Ģimenes locekļiem jācenšas izvairīties no parādiem, jāveido rezerves nākotnei, jāpilda visi obligātie pienākumi un jāizmanto pieejamie resursi apdomīgi, tos nešķērdējot.

Vecākiem jāmača saviem bērniem dalīties ar citiem. Praktiski ikvienam ir kaut kas, ar ko dalīties, lai cik maz tas būtu. Viens no veidiem, kā palīdzēt trūkumā nonākušajiem, ir katru mēnesi gavēt un ziedot gavēņa ziedojumu, lai pabarotu izsalkušos, dotu pajumti bezpajumtniekiem, apģērbtu neapģērbtos un atvieglotu ciešanas slimajiem. Mēs izrādām savu mīlestību Tam Kungam, palīdzot citiem. Viņš teica: „Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši“ (Mateja ev. 25:40).

Evanģēlija sludināšana

Tas Kungs ar Pēdējo Dienu praviešu starpniecību ir mācījis, ka ikvienam Baznīcas loceklim ir pienākums dalīties evanģēlija mācībās ar citiem.

„Katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko“ (M&D 88:81.) Mormona Grāmatas praviets Alma ir teicis, ka, ja mēs esam kristīti, mums ir jābūt gataviem „stāvēt kā Dieva [liciniekiem] visos laikos un visās lietās, un vietās. (Mosijas 18:9.)

Ģimenes locekļiem ir jādara viss, kas viņu spēkos, lai palīdzētu saviem radiem, draugiem un kaimiņiem uzzināt par Jēzus Kristus evaņģēliju un svētībām, ko tas ienes mūsu dzīvē. Dalieties evaņģēlija mācībās, vecāki un bērni var stiprināt paši savas liecības un dot evaņģēlija svētību citiem. Ģimenes var:

- Sniegt labu piemēru citiem, pildot visus baušļus (skat. Mateja ev. 5:16).
- Būt pateicīgas par savu piederību Baznīcai (skat. vēstule romiešiem 1:16) un neslēpt no citiem, ka viņi ir Baznīcas locekļi.
- Apvaicāties paziņām, vai viņi vēlas uzzināt kaut ko vairāk par Baznīcu.
- Lūgt To Kungu, lai Viņš palīdz tiem izraudzīties ģimeni vai cilvēku, kas ir gatavs uz klausīt evaņģēliju.
- Atrast iespēju iepazīstināt šo ģimeni vai cilvēku ar Baznīcu, piemēram, ielūdzot to uz ģimenes mājvakaru vai uz Baznīcas sapulci, vai pasākumu, iedodot tam palasīt Baznīcas grāmatas jeb brošūras vai pārrunājot ar to evaņģēlija svētības.
- Ielūgt šo ģimeni vai cilvēku pie sevis mājās, lai uz klausītu misioņu mācības.

Vecāku pienākums ir sagatavoties pašiem un sagatavot savus bērnus kalpošanai ilgtermiņa misijā. Lai sagatavotu bērnus, īpaši dēlus, kalpošanai misijā, vecākiem jānāca evaņģēlijs mājās, individuāli un kopā ar ģimeni jālasa Svētie Raksti un jālūdz, kā arī bieži jārunā par atbildību un svētību, ko sniedz evaņģēlija sludināšana. Viņi var mācīt bērnus, lai tie krāj naudu misijas darbam, cītīgi strādā, kļūst pašpaļāvīgi, mīl citus cilvēkus un kalpo tiem.

Tempļa priekšraksti dzīvājiem un mirušajiem

Tempļos cienīgie Baznīcas locekļi izpilda svētos priekšrakstus un noslēdz derības ar Dievu. Viņi piedalās arī priekšrakstu veikšanas darbā savu mirušo priekšteču vārdā. Ja iespējams, gan tēvam, gan mātei vajadzētu saņemt tempļa apmeklējuma rekomendāciju no saviem priesterības vadītājiem un doties uz templi izpildīt tempļa priekšrakstus. Ja viņiem nav

iespējams nokļūt templī, viņiem jādzīvo tempļa rekomendācijas cienīga dzīve.

Ģimenēm ir svēts pienākums rūpēties, lai tempļa priekšraksti tiktu izpildīti par viņu priekštečiem, kas ir miruši, tos nesaņēmuši. Baznīcas locekļiem, kas ir izpildījuši savus priekšrakstus, ir jāatgriežas templī, cik bieži vien laiks, līdzekļi un tempļa iespējas to atļauj, lai izpildītu priekšrakstus par saviem priekštečiem.

Tēviem un mātēm jāvāc rakstiskas liecības par svarīgiem notikumiem viņu pašu un viņu bērnu dzīvē, to skaitā,

svētības došanas, kristīšanas, ordinēšanas, laulību un miršanas apliecības; nozīmīgas vēstules; fotogrāfijas; laikrakstu izgriezumi un līdzīgas lietas. Viņiem no šiem materiāliem ir jāveido sava vēsture un jāmudina katru ģimenes loekli veidot savu personīgo vēsturi. Viņiem ir jāpalīdz mazākajiem bērniem uzsākt savas vēstures veidošanu.

Ģimenēm ir jāvāc informācija par saviem priekštečiem un jāapkopo tā, veidojot ģimenes vēsturi. Tām ir jāsāk ar informācijas vākšanu par pēdējām četrām paaudzēm.

Vadības apmācība

Staba, misijas vai apgabala vadītāju vadībā priesterības un palīgorganizāciju vadītājiem ir jā māca vecāki, lai viņi izprastu un veiktu trīs ģimenes pamata atbildības (skat. 12–15 lpp.). Vadītājiem jā māca tēvi un mātes, kā vadīt savas ģimenes. Ja ģimene dzīvo attālā apgabalā, staba, misijas, vai apgabala vadītājam ir jāseko, lai vecāki mācās un izpilda savus pienākumus.

Dievkalpojumu noturēšana mājās (ģimenēm attālos apgabalos)

Dažas ģimenes dzīvo attālos apgabalos un nevar regulāri apmeklēt bīskapijas vai draudzes sanāksmes. *Ar staba, misijas vai apgabala prezidenta piekrišanu* šādām ģimenēm jānotur svētdienas dievkalpojumi savās mājās. Apgabalos, kuros nav izveidotas Baznīcas vienības, ģimenēm vajadzīga atļauja no apgabala prezidenta

Tēvs vai kāds cits priesterības nesējs var sagatavot un svētīt Svēto Vakarēdienu, ja viņš ir cienīgs Baznīcas loceklis, Ārona priesterības priesteris vai Melhisedeka priesterības nesējs un ja viņam ir *sava priesterības vadītāja atļauja to darīt*. Ikviens priesterības nesējs var pasniegt Svēto Vakarēdienu. Norādījumi par Svētā Vakarēdiena pasniegšanu ir atrodami šīs rokasgrāmatas 21–23 lapaspusē.

Svētdienas dievkalpojumam ir jābūt vienkāršam, godbijīgam un cieņas pilnam. Tā secība varētu būt šāda :

1. Ievada garīgā dziesma
2. Ievada lūgšana
3. Svētā Vakarēdiena svētīšana un pasniegšana
4. Viena vai vairākas sekojošās daļas:
  - Viena vai divas īsas runas vai liecības
  - Svēto Rakstu lasīšana un pārrunas ģimenes lokā
  - Mācību stunda, ko vada kāds no ģimenes locekļiem
5. Noslēguma garīgā dziesma
6. Noslēguma lūgšana

Plānojot svētdienas dievkalpojumu, vecākiem jāmeklē un jāseko Tā Kunga Gara vadībai. Mormona Grāmatas ļaudis ir devuši piemēru, kā jānotiek šādiem dievkalpojumiem. „Un viņu sanāksmes baznīca vadīja atbilstoši Gara ietekmei, un ar Svētā Gara spēku; jo, kā Svētais Gars vadīja tos vai nu sludināt, vai mudināt, vai lūgt, vai pielūgt, vai dziedāt, patiesi tā tas tika darīts” (Moronija 6:9.)

Kā pamata ceļvedis ģimenei ir jāizmanto Svētie Raksti. Papildus tiem tā var izmantot vispārējo konferenču runas, rokasgrāmatas *Evaņģēlija pamati, Evaņģēlija principi, Uzticīgi ticībai, Jaunatnes morāles stiprināšanai*, misionāru brošūras, Baznīcas žurnālus un citas Baznīcas publikācijas un audiovizuālos uzskates līdzekļus.

Ja ģimenē nav neviena atbilstošās priesterības nesēja, tēvs vai māte var sapulcēt kopā ģimeni, lai dziedātu

garīgās dziesmas, lasītu Svētos Rakstus, lūgtu Dievu, tādējādi tuvinādamies cits citam un Debesu Tēvam. Nozīmētajam priesterības vadītājam jā rūpējas, lai šī ģimene laiku pa laikam saņemtu Svēto Vakarēdienu.

Vecākiem jāorganizē darbdienu pasākumi, piemēram, ekskursijas, izbraukumi zaļumos, vērtīgu filmu noskatīšanās, radnieku apciemojumi, koncerti, sporta pasākumi vai peldēšana.

Desmitā tiesa, gavēņa ziedojumi un citi ziedojumi ģimenei ir jādod tiem nozīmētajam priesterības vadītājam.

Ģimenei nav jāiesniedz Baznīcai rakstiski ziņojumi, taču nozīmētais priesterības vadītājs regulāri intervē tēvu, lūdzot to ziņot par situāciju ģimenē. Ja nepieciešams, vadītāji šīs intervijas var veikt pa tālruni.

Priesterības priekšraksti un svētības

Priesterības priekšraksts ir Tā Kunga svēts akts, ko izpilda ar priesterības pilnvarām. Priesterības svētība ar priesterības pilnvarām tiek dota, lai dziedinātu, mierinātu un uzmundrinātu. Brāļiem, kas izpilda priekšrakstus un dod svētību, ir jā sagatavojas šim pienākumam, dzīvojot saskaņā ar evaņģēlija principiem un ļaujoties Svētā Gara vadībai. Viņiem ikviens priekšraksts ir jāizpilda un svētība jādod ar pienācīgu cieņu un atbilstoši sekojošām prasībām; tam jānotiek:

1. Jēzus Kristus Vārdā.
2. Ar priesterības pilnvarām.
3. Ievērojot visas nepieciešamās procedūras, piemēram, noteiktu vārdu un svētības eļļas lietošanu.

4. Ja nepieciešams, ar nozīmētā priesterības vadītāja, kuram ir dotas atbilstošās atslēgas, pilnvarojumu.

Priesterības vadītāja pilnvarojums ir nepieciešams šādiem priekšrakstiem: vārda un svētības došana bērniem, kristīšana un konfirmācija, priesterības piešķiršana un ordinēšana priesterības amatā, Svētā Vakarēdiena svētīšana un pasniegšana un kapu iesvētīšana.

Ja priekšraksta izpildē vai svētības došanā piedalās vairāki brāļi, katrs viegli uzliek savu kreiso roku uz blakus esošā brāļa pleca. Nav ieteicams aicināt piedalīties lielu skaitu priesterības nesēju.

Šajā nodaļā sniegtais priekšrakstu un svētību skaidrojums palīdzēs tēviem kalpot kā patriarhiem savās ģimenēs.

Vārda un svētības došana bērniem

„Katram Kristus Baznīcas loceklim, kam ir bērni, tie ir jāatved baznīcas priekšā pie elderiem, kuriem ir jāuzliek savas rokas uz tiem Jēzus Kristus Vārdā, un jāsvēta tie Viņa Vārdā” (M&D 20:70.) Saskaņā ar šo atklāsmi vienīgi cienīgie vīrieši, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, drīkst piedalīties vārda un svētības došanā bērniem. *Lai veiktu vārda un svētības došanas priekšrakstu bērniem, nepieciešama prezidējošā pilnvarotā atļauja.*

Svētot mazu bērnu, brāļi, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, sastājas lokā un tur bērnu savās rokās. Dodot svētību lielākam bērnam, brāļi viegli uzliek savas rokas uz bērna galvas. Cilvēks, kas dod svētību:

1. Uzrunā Debesu Tēvu.
2. Paziņo, ka svētība tiek dota ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.
3. Dod bērnam vārdu.

4. Svētā Gara vadībā dod priesterības svētību.
5. Noslēdz priekšrakstu Jēzus Kristus Vārdā.

Kristīšana

Pēc prezidējošā pilnvarotā norādījumiem cienīgs priesteris vai vīrietis, kas ir Melhisedeka priesterības nesējs, drīkst veikt kristīšanu. To darot, viņš:

1. Stāv ūdenī kopā ar kristāmo cilvēku.
2. Ērtumam un drošībai ar savu kreiso roku tur šī cilvēka labās plaukostas locītavu; kristāmais cilvēks ar savu kreiso roku satver kristīšanu veicošā cilvēka kreisās rokas plaukostas locītavu.
3. Paceļ savu labo roku taisnā leņķī.
4. Nosauc kristāmā cilvēka vārdu un uzvārdu un saka: „Būdam pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Āmen” (M&D 20:73).
5. Ērtumam liek kristāmai personai aizspiest degunu ar labo roku; kristīšanas priekšraksta izpildītājs

uzliek savu labo roku viņam augstu uz muguras un pilnīgi iegremdē to ar visām drēbēm ūdenī.

6. Palīdz šai personai piecelties no ūdens.

Diviem priesteriem vai vīriešiem, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, ir jābūt par lieciniekiem katrai kristīšanai, lai pārliecinātos, vai priekšraksts tiek izpildīts pareizi. Kristīšana ir jāatkārto, ja vārdi netiek norunāti precīzi tā, kā rakstīts grāmatā Mācība un Derības 20:73, vai arī ja kristāmā cilvēka ķermenis vai drēbes pilnībā netiek iemērkta ūdenī. Personai, kura tiek kristīta, un personai, kas veic šo priekšrakstu, ir jābūt tērptām baltā apģērbā, kas, slapjš būdams, nekļūst caurspīdīgs.

Konfirmācija

Ticībai jaunpievērstie, kas ir deviņus gadus veci vai vecāki, un tie, kas ir

8-gadīgi, bet kuru abi vecāki nav Baznīcai piederīgi, tiek konfirmēti Svētā Vakarēdiena sanāksmē (skat. M&D 20:41). 8-gadīgi bērni var tikt konfirmēti tūlīt pēc kristīšanas, kristīšanas vietā, ja vismaz viens no vecākiem ir Baznīcas loceklis un abi vecāki dod piekrišanu kristīšanai un konfirmācijai. *Pēc bīskapa vai draudzes prezidenta norādījumiem* viens vai vairāki vīrieši, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, drīkst veikt šo priekšrakstu. Viņi viegli uzliek rokas šim cilvēkam uz galvas. Tas, kurš veic šo priekšrakstu:

1. Nosauc konfirmējamā cilvēka vārdu un uzvārdu.
2. Paziņo, ka priekšraksts tiek izpildīts ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.
3. Konfirmē šo cilvēku par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli.
4. Dod viņam Svētā Gara dāvanu, sakot: „Saņem Svēto Garu“.
5. Gara iedvesmots dod priesterības svētību.
6. Nobeidz priekšrakstu Jēzus Kristus Vārdā.

Priesterības piešķiršana un ordinēšana priesterības amatos

Bīskaps vai draudzes prezidents uzrauga Ārona priesterības piešķiršanu un ordinēšanu diakona, skolotāja un priestera amatā. Pirms persona tiek ordinēta

Ārona priesterības amatā viņu jāin-
tervē bīskapam vai draudzes presi-
dentam, lai noteiktu tā cienīgumu.
Tāpat viņam jāsaņem atbalsts Svētā
Vakarēdiena sanāksmē. Ar bīskapa
vai draudzes prezidenta atļauju
priesteris var piešķirt Ārona prieste-
rību citam cilvēkam un ordinēt to
Ārona priesterības amatā.

*Staba vai misijas prezidents uzrauga
Melhisedeka priesterības piešķiršanu un
ordinēšanu eldera un augstā priestera
amatos.*

Piešķirot priesterību vai ordinējot
cilvēku priesterības amatā, viens vai
 vairāki vīrieši, kas ir atbilstošās pries-
terības nesēji un kurus ir pilnvarojis
prezidējošais pilnvarotais, viegli
uzliek savas rokas uz šī cilvēka galvas.
Pēc tam tas, kurš izpilda ordinēšanu:

1. Nosauc ordinējamā cilvēka vārdu
un uzvārdu.
2. Nosauc, ar kādām (Ārona vai
Melhisedeka priesterības) pilnva-
rām ordinēšana tiek izpildīta.

3. Piešķir Ārona vai Melhisedeka
priesterību, ja tā nav piešķirta jau
agrāk.
4. Ordinē šo cilvēku noteiktā Ārona
vai Melhisedeka priesterības amatā
un piešķir šim amatam pienākošās
tiesības, spēku un pilnvaras.
5. Gara iedvesmots dod priesterības
svētību.
6. Nobeidz priekšrakstu Jēzus Kristus
Vārdā.

Svētais Vakarēdiens

Svētā Vakarēdiena pasniegšana ir ļoti
svēts priekšraksts. Svētā Vakarēdiena
saņemšana dod iespēju atcerēties
Jēzus Kristus dzīvi, mācības un Grēku
Izpirkšanu. Tas ir laiks, kad tiek atjau-
notas derības, kas tika noslēgtas ar To
Kungu kristīšanas laikā (skat. Mosijas
gr. 18:8–10).

Skolotāji un priesteri drīkst sagatavot
Svēto Vakarēdienu, priesteri drīkst
svētīt to, bet diakoni, skolotāji un
priesteri drīkst to pasniegt. Brāļi, kas
ir Melhisedeka priesterības nesēji,
drīkst sagatavot, svētīt un pasniegt

Svēto Vakarēdienu, taču parasti viņi to dara, ja nav pieejams šim nolūkam pietiekams Ārona priesterības brāļu skaits. Ja cilvēks ir pastrādājis nopietnu grēku, viņam nevajadzētu sagatavot, svētīt vai pasniegt Svēto Vakarēdienu, kamēr viņš nav nožēlojis grēkus un ar bīskapa vai draudzes prezidenta palīdzību atrisinājis radušos situāciju.

Tie, kas sagatavo, svētī vai pasniedz Svēto Vakarēdienu, pilda šo priekšrakstu Tā Kunga Vārdā. Ikvienam priesterības nesējam jāpilda šis uzdevums ar svētīvinīgu, godbijīgu attieksmi. Tiem, kas piedalās šajā priekšrakstā, ir jābūt rūpīgi sasauktiem, tīriem un neuzkrītoši apgērbtiem. Sejas izteiksmei ir jāatspoguļo šī priekšraksta svētais raksturs.

Brāļiem, kas sagatavo Svēto Vakarēdienu, tas jā dara pirms sanāksmes sākuma. Viņi uzliek nesalauztu maizi uz tīras maizes paplātes un noliek paplātes ar Svētā Vakarēdiena kausiņiem, kuros ir tīrs ūdens, uz Svētā Vakarēdiena galda. Maize un ūdens jāpārsedz ar tīru, baltu drānu.

Svētā Vakarēdiena dziesmas laikā pie Svētā Vakarēdiena galda stāvošās personas noņem drānu no maizes paplātes un salauž maizi nelielos gabaliņos. Pēc dziesmas cilvēks, kas svētī maizi, nometas uz ceļiem un noskaita Svētā Vakarēdiena lūgšanu maizei. Tad brāļi godbijīgi un akurāti pasniedz maizi klātesošajiem. Sanāksmi prezidējošais pilnvarotais pirmais saņem Svēto Vakarēdienu. Kad visi klātesošie ir guvuši iespēju baudīt maizi, tie, kas

to pasniedz, noliek paplātes atpakaļ uz Svētā Vakarēdiena galda. Tie, kas svētī Svēto Vakarēdienu, tūlīt pēc maizes izdalīšanas atkal apsedz paplātes.

Pie Svētā Vakarēdiena galda stāvošie noņem drānu no paplātes ar ūdens kausiņiem. Cilvēks, kas svētī ūdeni, nometas uz ceļiem un noskaita Svētā Vakarēdiena lūgšanu ūdenim. Pēc tam brāļi pasniedz ūdeni klātesošajiem. Paplātes tiek noliktas atpakaļ uz Svētā Vakarēdiena galda un atkal apsegtas. Pēc tam brāļi, kas svētī un pasniedz Svēto Vakarēdienu, ieņem savas vietas pie pārējās draudzes.

Svētais Vakarēdiens ir domāts Baznīcas locekļiem, tai skaitā, bērniem. Personai, kas vada sanāksmi, nevajadzētu paziņot, ka Svētais Vakarēdiens tiks pasniegts tikai Baznīcas locekļiem; nekāda rīcība nedrīkst norādīt, ka Baznīcai nepiederīgajiem būtu liegts to baudīt.

Svētā Vakarēdiena lūgšanas ir jānoskaita skaidri, precīzi un godbijīgi. Ja cilvēks, kas svētī Svēto Vakarēdienu, pieļauj kļūdu kādā formulējumā un pats to neizlabo, bīskapam vai draudzes prezidentam ir jālūdz viņu atkārtot lūgšanu un noskaitīt to pareizi.

Lūgšana maizei skan šādi:

„Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla, Jēzus Kristus, Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo maizi visām tām dvēselēm, kuras no tās ņem; lai viņi varētu ēst, atceroties Tava Dēla miesu, un liecināt Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar

mieru pieņemt Tava Dēla Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis; lai Viņa Gars varētu vienmēr būt ar viņiem. Āmen.” (M&D 20:77 un Moronija gr. 4)

Lūgšana ūdenim skan šādi:

„Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla, Jēzus Kristus, Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo ūdeni visām tām dvēselēm, kuras no tā dzer; lai viņi to varētu darīt, atceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev varētu liecināt, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars varētu būt ar viņiem. Āmen.” (M&D 20:79 un Moronija gr. 5)

Svētais Vakarēdiens jānovāc no galda, cik drīz vien iespējams, tiklīdz sapulce ir beigusies. Pāri palikušo maizi var izmantot pārtikā.

Swētā Vakarēdiena swētīšanai un pasniegšanai ir nepieciešama prezidējošā pilnvarotā pilnvara.

Elļas ieswētīšana

Viens (vai vairāki) vīrieši, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, ieswēta tīru olīwēļļu swētajam mērķim—slimo vai ciešanu nomākto cilvēku ieswaidīšanai. Tas, kurš ieswēta eļļu:

1. Tur rokā wāļēju trauku ar olīwēļļu.
2. Uzrunā mūsu Debesu Tēwu.
3. Paziņo, ka šis priekšraksts tiek izpildīts ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.

4. Swētī eļļu (nevis trauku) slimnieku un ciešanu nomākto ieswaidīšanai.
5. Noslēdz priekšrakstu Jēzus Kristus Wārdā.

Slimo ieswaidīšana un swētīšana

Vienīgi vīrieši, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, drīkst ieswaidīt un swētīt slimos vai ciešanu nomāktos. Parasti ieswaidīšanu un swētīšanu veic divi vai vairāki cilvēki kopā, bet tikpat labi šo priekšrakstu var izpildīt arī viens cilvēks. Ja ieswētītā eļļa nav pieejama, Melhisedeka priesterības nesējs drīkst dot swētību ar priesterības pilnvarām.

Tēvam, kas ir Melhisedeka priesterības nesējs, ir jāieswaida un jāswētī slimie ģimenes locekļi. Viņš var palūgt kādu citu Melhisedeka priesterības nesēju viņam palīdzēt.

Slimo ieswaidīšana un swētīšana sastāv no divām daļām: 1) ieswaidīšanas ar eļļu un 2) ieswaidījuma apstiprināšanas.

Iesvaidīšana ar eļļu

Viens no Melhisedeka priesterības nesējiem iesvaida slimnieku. Lai to izdarītu, viņš:

1. Uzpilina pilienu svētītās eļļas uz slimnieka galvas.
2. Viegli uzliek savas rokas slimniekam uz galvas un nosauc tā vārdu un uzvārdu.
3. Paziņo, ka viņš iesvaida šo cilvēku ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.
4. Paziņo, ka viņš iesvaida ar eļļu, kas ir tikusi svētīta slimo un sirgstošo iesvaidīšanai un svētīšanai.
5. Noslēdz priekšrakstu Jēzus Kristus Vārdā.

Iesvaidījuma apstiprināšana

Parasti divi vai vairāki Melhisedeka priesterības nesēji viegli uzliek rokas uz slimnieka galvas. Viens no vīriem apstiprina iesvaidījumu. Lai to izdarītu, viņš:

1. Nosauc slimnieka vārdu un uzvārdu.
2. Paziņo, ka iesvaidījuma apstiprināšana notiek ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.
3. Dod svētību pēc Gara iedvesmas.
4. Noslēdz priekšrakstu Jēzus Kristus Vārdā.

Tēva svētība un citas svētības mierinājumam un padomam

Tēva svētība un citas priesterības svētības tiek dotas, lai pēc Gara iedvesmas tiktu saņemts padoms un mierinājums.

Tēvs, ja viņš ir Melhisedeka priesterības nesējs, var dot tēva svētību saviem bērniem. Šāda svētība var īpaši noderēt, kad bērni dodas projām no mājām, piemēram, lai mācītos skolā vai kalpotu misijā, kad viņi uzsāk darba gaitas, apprecas, uzsāk dienestu armijā vai kad tie sastopas ar nopietnām grūtībām. Šī svētība var ģimenei dot lielu spēku. Ģimene var saglabāt tēva svētības pierakstu ģimenes vēsturē, bet tā netiek saglabāta Baznīcas pierakstos. Vecākiem jābudina bērni lūgt svētību tēvam, kad ir jāpārvar kādas grūtības.

Cienīgi vīrieši, kas ir Melhisedeka priesterības nesēji, var dot svētības mierinājumam un padomam savām sievietēm, attālākiem ģimenes locekļiem un citiem, kas to lūdz.

Lai dotu tēva svētību vai kādu citu svētību mierinājumam un padomam, vīrietis, kas ir priesterības nesējs, viens vai kopā ar kādu cienīgu Melhisedeka priesterības nesēju (vai nesējiem) viegli uzliek savas rokas uz svētības saņēmēja galvas. Šādu svētību dodot, eļļa nav nepieciešama. Tas, kurš dod svētību:

1. Nosauc šī cilvēka vārdu un uzvārdu.
2. Paziņo, ka viņš dod svētību ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.
3. Dod svētību pēc Gara iedvesmas.
4. Noslēdz priekšrakstu Jēzus Kristus Vārdā.

Kapu iesvētīšana

Kapus iesvētīt drīkst tikai Melhisedeka priesterības nesējs, *kuru ir pilnvarojusi priesterības amatpersona, kas vada šo dievkalpojumu.*

Lai iesvētītu kapu, šis cilvēks:

1. Uzrunā Debesu Tēvu.
2. Paziņo, ka viņš iesvētī kapu ar Melhisedeka priesterības pilnvarām.
3. Pasludina un iesvētī apbedījuma vietu kā atdusas vietu aizgājēja miesai.
4. Ja tiek izteikta tāda vēlēšanās, lūdz, lai vieta top svētīta un pasargāta līdz Augšāmcelšanai.
5. Lūdz To Kungu sniegt ģimenei mierinājumu un saka vārdus pēc Gara iedvesmas.
6. Noslēdz priekšrakstu Jēzus Kristus Vārdā.

Ja ģimene vēlas, cilvēks (vēlams vīrietis, kas ir Melhisedeka priesterības nesējs) svētīšanas lūgšanas vietā var noskaitīt lūgšanu pie kapa.

Baznīcas materiālu iegūšana un ģimenes vēstures pētīšanai nepieciešamās informācijas atrašana

---

Vietējie vadītāji un citi Baznīcas locekļi var saņemt Baznīcas materiālus, tai skaitā Svētos Rakstus, mācību kursus, Baznīcas žurnālus, tempļa apģērbu un gārmentus no sava Baznīcas materiālu sadales vai pakalpojumu centra, Soltleika sadales centrā vai pasūtīt, izmantojot Baznīcas oficiālo Interneta lapu, kas atrodama pēc adreses www.lds.org.

Informāciju par ģimenes vēstures pētīšanas darbu var iegūt Interneta lapā, kas atrodama pēc adreses www.familysearch.org.

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

